

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.121/2023/4.
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe; eljár: felperest képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes alperes címe
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 23. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.702.127/2021/22. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.600 (huszonnégyezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2018. július 1-től 2021. június 30-ig tartó időszakban a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot az alperes szolgálati hely állományában, működési körzete városnév I. számú körzet. A felperes ezen időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen a működési körzetén kívül, a városi Rendőrkapitányság teljes illetékességi területén, így település 1, település 2, település 3, település 4, település 5, település 6, település 7, település 8 településeken látott el járőri, és egyéb szolgálati feladatokat (átkísérés, kísérorőr, határszolgálat, kézbesítői és gépjármű ügyintézés); az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében az alperes kötelezését kérte 2018. július 1-től 2021. június 30-ig terjedő időre, 34 hónapra késedelmi kamattal növelten a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő megbízási díj és perköltség megfizetésére. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjaira, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.), valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította. Vitatta, hogy a járőrszolgálat a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozna. Érvelése szerint a KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott szolgálati feladatra elvonni, amelybe az általa rendszeresen ellátott járőri és egyéb feladatok nem tartoznak bele. A KMB Szabályzat 21. és 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, akkor is kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, azonban rendszeresen előfordult, hogy más járőrpárt nem is osztottak be azonos illetékességi területre, így a járőr, és járőrpár feladatai is őt terheltek. A járőrszolgálat ekkénti ellátását feltehetően az indokolta, hogy az egyes járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki beosztások jelentős mértékben megüresedtek, betöltetlenek voltak vagy a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésére volt szükség.

A KMB Szabályzat 25. pontja határozza meg a körzeti megbízott számára tiltott tevékenységeket, ezek közé tartozik az általa ellátott kísérorőri, valamint a kézbesítési, gépjármű ügyintézési feladat is. A körzeti megbízottnak lehetnek ugyan a saját működési körzetén belül határrendészeti feladatai, de ebbe nem tartozhat bele az államhatáron történő ki- és beléptetés. A hivatásos állomány tagjának a munkaköréhez igazodóan kell meghatározni a munkaköri leírásban a ténylegesen végzendő feladatokat, ez nem fedhet le másik beosztást is (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.). A fentiek alapján keresete jogalapjaként a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját és összecszerúságát. Állította, hogy a megbízási díj megfizetésének feltételei a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjában foglalt feltételek egyikében sem teljesülnek. A KMB Szabályzat 15., 24., 37. pontjában foglaltak szerint a felperes szolgálatteljesítési idejének 70%-ban közterületi tevékenységet látott el, közterületre járőrrel közösen beosztható volt, szolgálati helye is a

körzeti megbízotti csoport keretébe tartozott, amelyről felperes 2019. április óta tudomással bírt. A Robotzsaru adatai alapján felperes egyszer látott el a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül, illetve a vizsgált időszakban összesen 9 esetben hajtott végre tilalmazott szolgálati feladatot, mely a rendszerességet nem alapozza meg. Az állománytábla alapján nem vonható le következtetés a megüresedett, betöltetlen vagy a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésére.

[4] Felperes a védíratra tett nyilatkozatában hivatkozott arra, hogy a ténylegesen ellátott feladatokat nem a KMB modul, hanem a járőreligazítások, a járőrszolgálat heti tervezete elevezésű word dokumentumok, a napi teljesített feladatokat tartalmazó beszámoltató modul, a felperes Robotzsaruban vezetett iratkészítései, a szolgálati járművek menetlevelei és a Robotzsaruból kinyerhető TIK küldések igazolják. Az állománytáblázat alapján megállapítható a járőrhiány.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest kötelezte 985.592 forint megbízási díj, annak 2020. január 6. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 51.279 forint perköltség megfizetésére. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a BMr1. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3.d), 15., 20-22., 24-25., 37., 57., pontjaiban, és a Járőr Szabályzat 4., 5., 10. és 60-61. pontjaiban foglaltakra alapította. A tényállást a perben csatolt okiratok, kimutatások, a felperes személyes meghallgatása során előadottak, tanú 1 és egy másik perben meghallgatott tanú 2 tanúvallomása alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján egyaránt indokoltnak tartotta, mert a felperes egyrészt a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatokat rendszeresen, nem eseti jelleggel látott el, másrészt a peresített időszakban a városi Rendőrkapitányságon rendszeresített járőr, járőrvezetői, járőrparancsnoki státuszok 35-70%-ig betöltetlenek voltak. A Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3. számú eseti döntései alapján a bíróság hangsúlyozta, hogy a munkakör kijelöli az ellátandó feladatok körét, amelyet a munkavállaló külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszony fennállása alatt. A munkakörre vonatkozó előírások azonban csak bizonyos mélységig rögzítik a munkavégzés kereteit; a munkavállaló általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg, amely akkor szabályszerű, ha az munkakör kereteit nem lépi túl. A KMB Szabályzat egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodni a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladatok tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati jogviszonyban álló, hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a végzett többletfeladatok ellátásáért ellentételezést (megbízási díjat) kell fizetni. A körzeti megbízotti beosztás és a járőri beosztás feladatai egymástól elkülönülnek, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedések tapasztalhatók. A TIK irányítása alatti feladatok járőrfeladatok, e feladatmeghatározás a körzeti megbízottak feladatleírásában nem szerepel.

[6] A felperes a peresített időszakban a városi Rendőrkapitányság illetékességi területéhez tartozó valamennyi településen rendszeresen járőri feladatokat látott el, a TIK küldések végrehajtása során működési körzetét folyamatosan elhagyta. Rögzítette, hogy a KMB modulok, illetve a Robotzsaru beszámoltató felületeinek kitöltése sokszor nem teljeskörű, így az esetleges hiányos rögzítés a megbízási díjra való jogosultságot nem befolyásolja, a felperes által elvégzett többletfeladatot a tanú nyilatkozata is alátámasztotta. Ebből megállapítható volt, hogy a felperesnek a járőri beosztáshoz tartozó feladatokat nem csupán a működési körzetében, hanem azon kívül is el kellett látnia. Nem találta megalapozottnak, hogy a felperes működési körzete a KMB Csoport működési körzetére kibővült volna, a KMB Csoportra vonatkozó iratok közös meghajtóra felöltés nem volt elegendő ahhoz, hogy arról a felperes tudomással bírjon, mint ahogy ezt tanú 1 tanúvallomása is alátámasztotta. Megállapította, hogy a felperes a pertárgyi időszakban átkísérési feladatokat is végrehajtott, amely feladatok a kíséreeőri beosztás feladatai közé tartoznak, továbbá a KMB Szabályzat 25. a) pontja alapján a körzeti megbízottak részére tiltott. Nem találta megalapozottnak a KMB Szabályzat 57. pontjában foglalt esetet sem, mert a schengeni külső határ a különleges jogrend alkalmazásával elrendelt veszélyhelyzet miatt került visszaállításra. Habár felperes munkaköri leírásában szerepel vasútbiztonsági feladat, azonban az nem feleltethető meg az alperes által a pertárgyi időszakban felperessel rendszeresen végeztetett nemzetközi vonatellenőrzési feladatnak. A veszélyhelyzet időszakában sem fogadta el a feladatellátás KMB szabályzatnak megfelelő ellátását [21. c) pont], tekintettel arra, hogy a pertárgyi időszak elején nem volt veszélyhelyzet, másrészt az eseti jelleg fennállása nem igazolt. A TIK küldésre végrehajtott feladatellátás során [KMB szabályzat 21. d) pontja szerinti különösen indokolt, késedelmet nem tűrő feladatellátás] a bizonyítékok alapján arra következtetett, hogy a felperes járőrfeladatokat hajtott végre, amely nem tartozik a körzeti megbízotti beosztás feladatai közé. A felperes által két hónap kivételével igényelt - 75%-os - megbízási díjat nem tartotta eltúlzottnak tekintettel arra, hogy a felperes az érvényesített három évben folyamatosan munkaidejének jelentős részével saját beosztáshoz nem tartozó többletmunkát látott el, amely során tilalmazott feladatokat is végzett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását másodlagosan a megbízási díj rendvédelmi illetményalap 50%-ra való leszállítását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71.§ (1)-(6) bekezdésében foglaltak, valamint a KMB Szabályzat, különösen annak 21. pontja, illetve a TIK utasítás rendelkezéseinek megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint a felperes a munkaköri leírásában és a beosztására, tevékenységére hatályos normák alapján saját működési körzetében jogszerűen tartózkodott közterületen, és vett részt a TIK küldésekben. Saját működési körzetén és a KMB Csoport működési területén kívül kizárólag a KMB szabályzat 21. c), d) pontjába eső különleges jogrend, vagy különösen indokolt, késedelmet nem tűrő intézkedés esetén járt el, e feladatellátásért megbízási díjra nem jogosult. Vitatta a törvényszék megállapítását arra vonatkozóan, hogy a felperest KMB Csoportba nem sorolták be, illetve erre vonatkozó utasítást nem közölték vele, e tekintetben az elsőfokú eljárásban csatolt tanú 2 tanúvallomását emelte ki, valamint fenntartotta védiratában képviselt álláspontját, miszerint a KMB Csoport működési körzetével a felperes munkaköri leírásában rögzített működési körzete kibővült. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság által megállapított 75 %-os mértékű megbízási díj megalapozottságával, érvelése szerint - a jogalap megállapítása esetén - az illetményalap 50

%-nak megfelelő megbízási díj megállapítása elegendő lenne felperes által ellátott tevékenységek jellegére és gyakoriságára tekintettel.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Akként érvelt, hogy a megbízási díj csökkentése vonatkozásában az alperes nem jelölte meg vitatásának ténybeli indokát és a megsértett jogszabályt sem, ezért ebben a körben a fellebbezés felülbírálatra alkalmatlan, illetve a fellebbezésben az alperes nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között – a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül eljárva – bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a fellebbezéssel érintett körben a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése – a helytállóan megállapított tényállás körében – jogszerű; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[11] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést nem jelölt meg, és az elsőfokú ítélet anyagi jogi [Hszt. 71.§ (1)-(6) bekezdés] megállapításainak felülvizsgálatát kérte, mindemellett az alperesi szervezetszabályozó normák (KMB szabályzat, TIK norma) egyes pontjainak elsőfokú bíróság általi téves értelmezését is kifogásolta. A másodfokú bíróság leszögezi, hogy az egyes ORFK utasítások ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok, de nem jogszabályok, így annak fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99.§ (1) bekezdése], csak a jogszabályi rendelkezések alperes általi értelmezéseként nyernek értékelést.

[12] A Kp. 100. § (1) bekezdésében foglalt együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek bármelyikének hiánya vagy fogyatékosága esetén ugyanis a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit is (Kúria Kfv.VII.37.422/2020/8., Kfv.VII.37.651/2020/6.). Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok téves értékelésére és a megbízási díj mértékére vonatkozó szempontok nem megfelelő mérlegelését állító fellebbezési érvelésében nem jelölte meg a megsértett eljárásjogi jogszabályhelyet, ezért az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla abban a körben, hogy tévesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat a tényállás megállapítása, azaz a KMB Csoport létrehozása és a felperessel való közlése, valamint a megbízási díj mértékének

megállapításakor az elsőfokú bíróság mérlegelési körébe vont szempontokra nézve, nem vizsgálhatta.

[13] A másodfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához önmagában még nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a városi Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; azonban megjegyzi a másodfokú bíróság azt, hogy miután az ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások nem kerültek konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre, így a státuszok huzamos betöltetlenségéből nem következik okszerűen – további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül – a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört kellő mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az ügy érdemére. A perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számú betöltetlensége tényének a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja körében releváns, díjazást megalapozó megbízás eredőjeként értékelhető, ugyanakkor önmagában e pont megalapozására nem alkalmas, a konkrét többletfeladatok vizsgálata és értékelése alól nem mentesít. Téves az a felperesi álláspont, amely a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti törvényi tényállás esetén a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontját – e pontok törvényi tényállásai szerinti perbeli tények bizonyított fennállása nélkül – állítja párhuzamosan fennállóként.

[14] A tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó, minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB Csoport létrehozása, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.III.45.192/2022/5., Kf.III.45.211/2022/4., Kf.VII.45.077/2022/4., Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, de nem állította és nem is bizonyította – a felperes állításával és kimutatásával szemben –, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult volna meg; amennyiben ettől eltérően, így a perben értékelt módon teljesíti a járőri feladatokat, akkor ellentételezésre jogosult. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által figyelme vett jogszabályi rendelkezések és egyéb normák (KMB Szabályzat, Járőr Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetért, azok megismétlése szükségtelen. A felperesnek a körzeti megbízotti működési körzetében és azon kívüli járőri, járőrszolgálati

feladatok és az elvégzett egyéb meg nem engedett feladatok ellátása a beosztásához képest olyan többletfeladat ellátást jelentettek, amely alapján megbízási díjra vált jogosulttá.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint a 21. pont egyes alpontjai sem. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következőkes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenesnek értékelt az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.III.45.110/2022/4.).

[16] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék, a fokozott ellenőrzés vagy különleges jogrend alakalmával a felperest nem eseti jelleggel vonták el a működési körzetéből.

[17] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. Kf.VII.45.117/2022/4., Kf.III.45.110/2022/4.) kimondta azt is, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítván az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a működési területén kellett ellátnia, nem pedig a felperes részére egyébként sem kijelölt KMB csoport működési körzetében. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[18] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a Hszt.71. § (1)-(6) bekezdésének sérelmére, azonban a megbízási díj megállapítását eredményező mérlegeléssel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő és erre irányuló

eljárási jogszabálysértést sem jelölt meg, ezért a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság mérlegelése alapján megállapított megbízási díj helyességét vizsgálnia nem kellett.

[19] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel közelítő arányban állónak ítélte, csekély mértékben mérsékelte.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű 78.847 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán, a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[22] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. június 28.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró